

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 768. An & qualiter, dum plures constituti executores, procedere
debeant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

Covar. in cit. c. fibaredes. n. 8. Molin. cit. d. 251. n. 6. Pirk. l.c. Licet etiam haec pena non incurritur, nisi elapsi anno, potest tamen Iudex Ecclesiasticus per censuras, Laicus per interdictum administrationis bonorum defuncti aliasque penas arbitrarias, etiam ante annum, heredes aliosque executores compellere ad exequendum, etiam quod ad causas profanas. Pirk. num. 129. cum Abb. & Covar. Si vero executor bis monitus ab Episcopo dispositionem ad causas pias exequi neglexerit, etiam ante annum privatus commodis ex testamento ei alias competentibus, ut juxta expressum textum. Novel. 131. c. 11. ver si autem qui. Covar. l.c. n. 5. Abb. num. 5. Laym. l.c. n. 13. Bart. & Salicet. in Auth. bos amplius. c. de fideicom. quos citat Reiffenst. num. 795. addens, quod, si executor neget relictum piis causis, condemnandus sit in duplum iuxta §. mixta. Inf. de act. cum communis, ut ait, DD. & AA. iam citatorum. De cetero si executor cessante impedimento legitimo dispositionem ad pias causas intra sex menses (intellige, etiam circa monitionem) a die insinuati testamenti numerandos non exequatur, in penam restituere debet legata una cum fructibus & emolumentis, qua a die mortis testatoris inde percepi potuisse, ut habent verba Novel. 131. V. si autem legatum. Reiffenst. n. 796. testans de communi. Devolvi quoque in hoc casu potestatem exequendi ad Episcopum, tenent Abb. in cit. 3. num. 11. & Molin. d. 251. num. 2. apud Pirk. num. 23. qui tamen ipse ait, nullo jure expresso id probari posse. Illud hic circa dictas penas negligientia executoris notandum; quod si circa eas penas incurriendis testator ipse quid statuerit, id servandum; eò quod, licet testator, utpote non habens jurisdictionem in executorem, non possit ei imponere penam, possit tamen sub nomine penae, ei adimere bona eidem legata vel relicta, si intra certum tempus voluntatem suam & justa non fuerit executus. quin & heredi, si is legatum non solverit; imponere, ut illud solvat in duplum; cum testator de bonis suis possit disponere, apponendo gravamen, quod voluerit. Pirk. num. 130. Porro si de alio executore non expressit, cui commodum, quo ob negligientiam privatur, sit applicandum, si quid ad piam causam dandum seu exequendum, succedere Episcopum in exequendo, habereque potestatem omne illud lucrum & commodum alias reliquias executori negligenti, vindicandi, & ad pias causas expendendi, tradit. Idem cum Molin. d. 252. n. 4. juxta Auth. licet c. de Episc. & Cler. & Auth. de Ecclesiis. tit. §. si quis autem pro redempt. Sicutem dandum quid erat ad causas profanas, succedere Judicem secularis (nisi is praeventus ab Episcopo) eumque, deposito priore executore, omne commodum eidem deputatum deferre debere aliis coheredibus vel collegatiis, aut etiam hereditibus ab intestato venientibus juxta ordinem prescriptum. in Auth. de hered. & falcid. c. 1. coll. 1. & in Auth. hoc amplius. de fideicom. assertit Pirk. cum Molin.

Quæst. 768. An & qualiter, dum plures constituti executores procedere debeant?

1. R Esp. Primo: pluribus a testatore executoribus simpliciter deputatis, uno eorum mortuo, aut in remotis agentes, aut forte exequi nolente, ne voluntatem testatoris impediri vel nimium differri contingat, poterit, etiam unicus ex deputatis, nisi testator aliud exprefserit, officium executoris invenitum liberè administrare & adimplere. ita verbote-

nus. c. fin. b. t. in 6. Ubi tamen absens intra tempus executioni designatum adesse posset, ejus adventus expectandus erit. Gl. in cit. c. fin. v. in remotis. Lugo. l.c. num. 331. ubi: si non longè distarent, intellige absentes, essent vocandi & expectandi per aliquod rationabile tempus. Idem est de alio impedimento unius alteriusve ex locis executoribus, si illud brevi vel intra terminum executioni praestitum finiendum dignoscitur. Extra hunc casum singuli ex simpliciter denominatis sine aliis ad executionem procedere & agere aliquid nequeant. Arg. cit. c. fin. nisi, quod faciendum sit certum, v.g. si jussit certo a se denominato pauperi dari decem. ut cum Baldo & aliis Sanch. L. 4. consil. c. 1. du. 44. n. 2. de Lugo. l.c.

2. Resp. Secundo: plurimum executorum constitutorum in solidum singuli possunt sine aliis procedere; quidem si res aliqua certa exequenda. v.g. certa summa pecuniae certo pauperi danda, possunt id singuli etiam aliis contradicentibus. in aliis vero non ita certis & determinatis id singuli nequeant, majore ceterorum parte contradicente. ubi autem pars contradicentium aequalis, altera pars de arbitrio Episcopi praefertur in rebus piis; in profanis de arbitrio Judicis secularis. quod tamen intelligendum, ubi est etiam aequalitas in qualitate; ita ut si unus sit masculus, præferatur feminæ; uti & consanguineus extraneo. ita de Lugo. l.c. cum Sanch. l.c. n. 13. & du. 45.

Quæst. 769. Qualiter executor procedere debeat, ubi testator dispossit, ut hereditas vel legata dividantur inter pauperes, nullum specificando.

1. R Esp. Primo in genere: executor in hoc casu, ubi electio pauperum vel cause pie ei relicta, potest quidem eam pro libitu suo facere; non tamen ita absolute pro affectu suo particulari, quin teneatur consideratis considerandis ordinante procedere, & in distribuendo praeter carteris illos respicere, quos testator voluisse magis considerari prudenter presumitur, ut ita presumptam testatoris voluntatem assequatur. Bartol. conf. 194. Menoch. L. 4. presump. 125. Zypæ. L. 3. confult. 3. de paroch. Reiffenst. b. t. num. 811. Ubi vero semel certos pauperes elegit, posse eum adhuc hanc suam electionem mutare, & eligere alios, censem Sanch. l.c. du. 64. apud de Lugo. num. 338. eò quod cum hac libertate & reservatione censeatur electionem fecisse; unde per illam nullum videatur jus acquisitum pauperi.

2. Resp. Secundo in specie: prouinde in hoc casu executor tenetur praeter carteris eligere pauperes civitatis vel loci, ubi testator habitavit; eò quod merito præsumatur voluisse his potius succurriri. Menoch. l.c. num. 6. Tiraq. de privil. causa pie. privil. 56. & alii cum Gl. in c. 1. b. t. in 6. Inter pauperes loci magis & prius succurrentum magis indigentibus; cum id magis meritorium, adeoque potius præsumendum voluisse sic testatorem. D. Thom. 2. 2. q. 32. a. 3. ad 1. Menoch. l.c. num. 10. Inter aequaliter regnos præferendi conjuncti & consanguinei testatoris, & inter hos magis conjuncti, aut magis geni, sic exigente ordine caritatis. D. Thom. l.c. a. 9. Menoch. l.c. num. 3. Ceteris paribus meliores, quique bono communi utiliores. D. Thom. l.c. quales ex Menoch. l.c. num. 12. Reiffenst. b. t. n. 815. Dicit Religiosos pauperes, quo nomine non veniant